

Губернатор Др. Вехтер у Калуші

Львів, 5 березня.

(тп) 28 лютого Губернатор др Вехтер у товаристві Шефа Уряду д-ра Льозакера відвідав місто Калуш, щоб звершити там відкриття нового будинку Крайзгауптманшафту. Крайзгауптман д-р Герке виїхав назустріч Губернаторові й привітав його перед брамами міста.

У самому Калуші ожидала вже делегація від українського населення під проводом заступника Крайзгауптмана д-ра Цільке і привітала Губернатора хлібом, сіллю та квітами.

Після того Губернатор оглянув новий будинок та взяв участь у зборі співробітників Крайзгауптманшафту. Потім поїхав Губернатор до українського „Народного Дому“ в Калуші, щоб повітати зібраних там посадників, вїттів та солтисів округи. Тут привітав Губернатора наперед Крайзгауптман і висказав свою радість з того приводу, що Губернатор відвідав наперед як Калуш. Це велике вирішення для округи, що має не лиш прегарний краєвид, але й велике господарське значення з огляду на багатство лісів та одну з найбільших копалень потасовної соли у Генеральному Губернаторстві. Він може ствердити, що населен-

ня по своїй найкращій волі старається під німецьким проводом працювати для добра краю й Великонімеччини. Про це він міг переконатися під час шости місяців, відколи тут працює.

Це зовсім зрозуміле, що українському населенню було тяжко дати необхідні фахові сили через те, що за польських і большевицьких часів воно не мало змоги працювати на того роду місцях. Але найшлася добра воля. При допомозі УОК населення старається здати контингент і він є переконаний, що й у майбутньому всі будуть працювати в тому напрямі. Українське населення і його провід докладає усіх зусиль, щоб піднятися з цієї нужди, в яку запало його 2-річне большевицьке панування.

„Маємо щастя, — заявив він — будувати на давніх німецько-австрійських основах і українське населення знає, що за кілька місяців годі створити рай. Воно дуже добре знає, що й саме мусить прикласти рук до побудови життя на тому терені. Тішимося, — закінчив він свою промову, — що можемо працювати під Вашим проводом, Пане Губернаторе.“ Губернатор др. Вехтер подякував Крайзгауптманові за по-

здоровлення і звернувся відтак з промовою до зібраних посадників, вїттів та солтисів округи. Він знає, яка тяжка була праця на початку при допомозі лиш нечисленних німецьких співпрацівників та тих українців, що були до розпорядимости. „Знаю — говорив далі — що ця праця не була легка і що особливо тяжко було після двох воєн, які перекотилися через цей терен, починати все від нова, бо большевицьке панування завело повний хаос і безладдя. Через те є ще більш необхідно виконати тепер порядку й солідну працю. „Головно Ви — вїттів та солтисів — маєте безпосередній контакт з населенням. І я знаю, що Ви всі є людьми, які з досвіду знають, про що тут іде. Не забувайте, що це незвичайно поважна війна, яку німецький нарід веде за нову Європу й у якій проливає кров його найкраща молодь на всіх фронтах Європи, в Росії, над Льодовим морем, на Атлантийському океані, при американському побережжі, в Африці. Всюди стоїть німецький вояк і бореться за новий світ. Ви самі мали нагоду перед кількома місяцями пізнати німецького вояка; Ви бачили його поставу і зрозу-

мієте це, коли я як Губернатор скажу вам, що мені потрібні солідні й чесні співпрацівники, котрі виконуватимуть працю як слід. Уся наша праця мусить тепер йти в тому напрямі, щоб цю боротьбу вирішити в свою користь і в тому мусять усі помагати. Бо й німецький нарід у батьківщині працює всіма силами, щоб досягнути цю мету. Закликаю Вас, щоб Ви віддали всі свої сили й працювали теж серед загалу в тому напрямі, щоб досягнути згадану мету, а саме вибороти кінцеву перемогу.

Все те, що тут твориться під німецьким проводом, має значення не лиш для німців, але в першу міру для населення того терену. Бо коли будеться шляхи і покращується доля краю, то це діється для добра місцевого населення, а коли змагається до того, щоб постройти чисті села, то в тих селах повинні жити також чисті й солідні люди. До того Ви можете причинитися і до того Вас закликаю. Стоймо у поважній і рішальній боротьбі і мусить уникати всього, що могло б перешкодити успішному її закінченню. Усе те усунемо безоглядно зі шляху. Німецький провід втягне цей терен до співпраці для добра нової Європи і запевнить йому гарні й добрі відносини.

Після того голова У. О. К. Пігуляк привітав Губернатора в імені українського народу і заявив, що населення почуввається щасливе, що Губернатор відвідав як першу округу якраз Калуш. „Німецькі вояки й німецький нарід — сказав він — увільнили наш нарід від найбільш небезпечного ворога людства. Ми будемо зі всіх наших сил і всіма засобами, які маємо до розпорядимости на кожному кроці й при кожній нагоді допомагати німецькому народові при побудові нового ладу Європи й це заявляю в імені всіх моїх земляків“.

НОВІТНЄ ВАРВАРСТВО

Англійські літаки бомбардували Париж

БЕРЛІН, 5 березня. — Англіяці бомбардували під час налету Париж. Цивільне французьке населення має великі втрати. Військовим об'єктам англійські бомби не спричинили ніяких ушкоджень.

Интересно згадати, що під час війни німецькі збройні сили не бомбардували Парижа з огляду на населення та на твори мистецтва цього міста. Тепер, не маючи сил в Азії і на Тихому океані, англійці „відбиваються“, чим найлегше „відбитися“. Такий налет,

розуміється, звичайне варварство.

Крім бомб скинули англійці і летючки до Парижа. У цих летючках висловлюють вони щиросердечні почування до нього... на папері! Бо у дійсно-

сті парижани відчули розриви англійських бомб.

Англіяці, розуміється, швиденько завернули, бо за хвилину їх допали 6 німецькі летючки, а тоді про поворот до Англії не було б і мови!

Курочкін на місце Ворошилова?

СТОКГОЛЬМ, 5 березня. — З одного звідомлення англійської агенції „Екстенч Телеграф“ з Москви про бої на відтинку Ленінграду ясно, що маршала Ворошилова засту-

пили ген. Курочкіном. Вістка каже, що гарнізон Ленінграду та большевицька армія, там сконцентрована, підлягає вже ген. Курочкіну. Іншого потвердження цієї вістки нема.

2)

перевиконували норми, одержували до кілограма й більше хліба.

Власне було загальне правило, що всі ув'язнені, зняті з етапу, спочатку мали відряджатися на загальні роботи, а потім тільки на спеціальні. Але в

всього етапного люду за певними статистичними формами й розподілу його на ділянках роботи. Тоді за день через Урульгу проходило по кілька етапів, тому з „обробленими“ їх надто поспішали: облікова праця тривала без перерви

нерів та техніків, а потім і всіх інших.

Відмовлятися від запропонованої роботи було неможливо, щоб не потрапити в коло „одкажчиків“. Та й не було рації: вся величезна організація Бомберу вимагала

МЛАГ

так чи інакше відробити свій термін. Але були й такі, особливо серед звичайних по-він-